

عنوان مقاله:

بررسی عنصر موسیقی در آثار منثور قرن پنجم و ششم (با تاکید بر آثار فارسی احمد غزالی)

محل انتشار:

فصلنامه فنون ادبی، دوره 5، شماره 1 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

عبدالله حسن زاده میرعلی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه سمنان

لیلا شامانی - دانش آموخته کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه سمنان

خلاصه مقاله:

یکی از شیوه های مهم آشنایی زدایی زبان از نظر فرمالیست ها، نظم و همنشینی واژگان در شعر است که بنیان آن آهنگ و موسیقی واج هاست و این عوامل به هر واژه تشخیص می بخشد. آثار ادبی در استفاده از عناصر موسیقی از معیارهای خاصی بهره می برند و کاربرد این عناصر در آثار منظوم و منثور؛ از ویژگی های خاصی برخوردار است. آثار فارسی احمد غزالی نمونه ای از شعر منثور است که عنصر موسیقی در آن، در القاء موثر پیام کمک می کند. براین اساس کاربرد انواع موسیقی های بیرونی (وزن عروضی و هجایی)، موسیقی کناری (قافیه و ردیف)، موسیقی داخلی (جناس ها و قافیه های میانی و همخوانی مصوت ها و صامت ها یا واج آوایی)، موسیقی معنوی (انواع هماهنگی های معنوی درونی یک مصرع یا چند مصرع از نظر تضاد، طباق، مراعات النظیر و...) در آثار فارسی احمد غزالی برای القای هر چه بهتر پیام به مخاطب با استفاده از نوعی آشنایی زدایی و برجسته سازی به کار می رود.

کلمات کلیدی:

موسیقی، شعر منثور، ویژگی سبکی، آشنایی زدایی، برجسته سازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1208102>

